

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 352/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 36/2014 z 28. novembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. januára 2016 doručená sťažnosť bývalého správcu konkurznej podstaty [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v záhlaví označeným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“); toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. januára 2015 bez ohľadu na to, že sťažovateľ podal proti nemu neprípustné dovolanie (§ 66f zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení

neskorších predpisov či § 198 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), ktoré bolo uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obdo V 5/2015 z 27. októbra 2015 odmietnuté.

2. Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bolo rozhodnutie najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho právoplatné už rok, takže sťažnosť bola podaná dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd ju preto odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) súc viazaný petitom sťažnosti podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľ bol zastúpený advokátom.

3. Ústavný súd v doterajšej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovuje, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv (I. ÚS 109/06), že zákon o ústavnom súde neumožňuje ústavnému súdu zmeškanie tejto dvojmesačnej lehoty odpustiť (I. ÚS 550/2015), a to ani „zneužitím“ inštitútu dovolania, ak osoba práva znalá vie (resp. má vedieť), že dovolanie o konkurzných veciach je zo zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov výslovne vylúčené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016